

- 1) Foretrækker De fortsat neutralitet indenfor De Forenede Nationers rammer?
- 2) Foretrækker De tilslutning til Atlanterhavspagt?
- 3) Foretrækker De tilslutning til Østersøpagt?

§ 2. Regeringen fremsætter, efter at folkeafstemningen har fundet sted, de af denne muliggjorte forslag til rigsdagens frie afgørelse.

Har neutralitetspolitikken opnået mindst halvdelen af de afgivne stemmer, meddeler regeringen de magter, der har foreslået Danmark indgåelse af pagter, at sådanne ikke i befolkningen har fundet tilstrækkelig tilslutning.

§ 3. Alle, der er optaget på de i henhold til lov nr. 279 af 9. juni 1948 sidst udarbejdede valglister til folketinget, er berettiget til deltagelse.

Afstemningen finder iøvrigt sted i overensstemmelse med reglerne i lov nr. 355 af 23. juni 1920.

§ 4. Denne lov træder straks i kraft.

Ved fremsættelsen af lovforslaget udtalte *Viggo Starcke* (DR) som ordfører for forslagsstillerne bl. a.:

„Efter sammenbrudet af de skandinaviske forhandlinger står det danske folk overfor *en udenrigspolitisk afgørelse af den allerstørste alvor og rækkevidde*. I et folkestyret land er det af meget stor betydning at kende befolkningens stilling, særlig hvor det drejer sig om et så afgørende og vigtigt spørgsmål. Den *skandinaviske defensive neutralitetspagt* ville rent demokratisk set have haft den store fordel, at den ville have haft et massivt flertal bag sig i alle de tre nordiske lande. Men ved afgørelsen af de spørgsmål, der foreligger i dag, kender vi ikke med samme sikkerhed befolkningens stilling. Det drejer sig her om det danske folks liv og død, kød og blod, og hvis man derfor ikke i en sådan situation skulle spørge folket gennem en folkeafstemning, hvornår skulle man så egentlig gøre det?

Det er rigtigt, at der er mange detaljer og problemer i den udenrigspolitiske situation, hvortil kendskabet i den jævne befolkning er mangelfuldt, men det er alligevel meget vigtigt for en regering at have sikkerhed for, at den har den overvejende del af befolkningen bag sig i sin udenrigspolitik. Allerede dengang de skandinaviske forhandlinger stod på, rejste vi fra vor side spørgsmålet om ønskeligheden af en tilkendegivelse fra befolkningens side gennem en folkeafstemning, og i det udenrigspolitiske nævn har jeg også fremdraget spørgsmålet om at spørge det danske folk. . . .